

حسین دهباشی در مورد همکاری با حسن روحانی گفته بود: حدود ۲۸ جملہ طراحی شده بود که قرار بود آقای روحانی بگوید. مثلاً جملہ «هم چرخ سانتریفیوژها باید بچرخد هم چرخ زندگی مردم» را من طراحی کرده بودم. همچنین من جملہ «من سردار نیستم، وکیل» را طراحی کرده بودم که آقای روحانی کمی آن را اصلاح کرد و گفت: «من سرهنگ نیستم، حقوقدانم» این جملات برای من بود»

بررسی عملکرد کارگردانان سینما

هنر برای

امسال برای سیزدهمین بار، صندوق‌های رای دعوت‌مان می‌کنند تا از حق خودمان به عنوان یک شهروند استفاده و رئیس جمهوری کشور را انتخاب کنیم. این درحالی است که در ۱۲ دوره تجربه‌های زیادی را از سر گذرانده‌ایم که هر یک می‌توانند بر غنای این انتخاب، اثر مثبت مضاعفی بگذارند. یکی از این تجربه‌ها را اهالی فرهنگ و هنر رقم زده‌اند. کارگردان‌هایی که در طول سال‌ها با فیلم‌هایشان خاطره ساخته و زندگی کرده‌ایم و گاهی حتی از شخصیت‌ها و قصه‌ها و فضاهایشان در تصمیمات کوچک و بزرگ زندگی، خودآگاه و ناخودآگاه تأثیر پذیرفته‌ایم، مثل همه شهروندان دیگر کشور در حوزه سیاسی، صاحب نظرگاه و انتخاب‌هایی بوده‌اند و برای این

فاطمه ترکاشوند
روزنامه‌نگار

کارگردان: بهروز افخمی

نامزد: محمد خاتمی / مهدی کروبی / مهدی کروبی
سال: ۱۳۷۶ / ۱۳۸۴ / ۱۳۸۸

اگر تندپسی برای کنشگرترین سینماگر کشور در حوزه‌های سیاسی وجود می‌داشت، بدون تردید باید به بهروز افخمی اهدا می‌شد. افخمی فیلم دور اول ریاست جمهوری خاتمی را به همراه مرحوم سیفا... داد و احمد مرادپور ساخت. اما در دو همکاری دیگرش با کروبی، به اندازه سال ۷۶ خوش شانس نبود و گزینه او برای مردم تبدیل به گزینه نهایی نشد. از همین جا و البته همراه مروری بر رویدادهای تبلیغاتی که افخمی ساخته، می‌شود گفت هر چند شخصاً یک کنشگر سیاسی پرچم‌نحال و یک کارگردان شناخته شده است اما در ساخت فیلم‌های تبلیغاتی نامزدها چندان موفق نبوده است. جالب تر آن که افخمی با وجود این انتخاب‌ها تصریح می‌کند: «هرکسی که نامه‌ها و موضع‌گیری‌های سیاسی من را بخواند، خواهد فهمید من به معنای آنچه از اصلاح طلب می‌فهمیم، اصلاح طلب نبودم و بر این موضوع تأکید می‌کردم». او خودش را یک محافظه‌کار می‌داند و البته در حوزه سیاسی به اندازه نقد فیلم، چندان قابل پیش‌بینی نیست.

کارگردان: رسول صدرعاملی

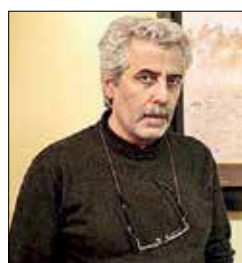
نامزد: رضا زوارای
سال: ۱۳۷۶

هر چند صدرعاملی هم در نظر مخاطبان سینما و به خصوص علاقه‌مندان، شخصیتی نزدیک به حوزه سیاست و برخی چهره‌های سیاسی است اما تنها تجربه او در کارگردانی مستندهای تبلیغاتی نامزدهای ریاست جمهوری در سال‌های بسیار دور اتفاق افتاد و البته گزینه او هم نهایتاً گزینه منتخب مردم نشد. مرحوم سیدرضا زوارای که سمت‌های مختلفی را از ابتدای انقلاب تجربه کرده بود، در انتخابات پرتالهاب هفتم پا به میدان گذاشت و صدرعاملی با ساختن فیلم تبلیغاتی او، انگار بیشتر تمایل داشت تا استقلال رای خود را به نمایش بگذارد. صدرعاملی حالا چندسالی است از کارگردانی فاصله گرفته و در مقام تهیه‌کننده تلاش می‌کند به جوانان فرصتی برای دیده شدن در سینما بدهد. این پختگی در کنش سیاسی او نیز پیداست و هر چند باید او را چهره‌ای نزدیک به اصلاح‌طلبان دانست اما انتخاب‌ها، اظهارات و البته جریان فیلمسازی‌ای را که حمایت می‌کند، باید نمایشگر استقلال او دانست. صدرعاملی سال ۸۴ نیز در تهیه تیزرهای تبلیغاتی مرحوم هاشمی مشارکت داشت.

کارگردان: احمد رضا درویش

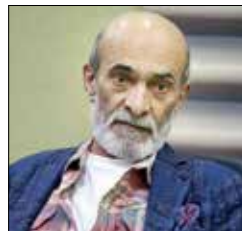
نامزد: سید محمد خاتمی / میرحسین موسوی
سال: ۱۳۸۰ / ۱۳۸۸

موفقیت خاتمی در دومین دوره‌ای که به ریاست جمهوری برگزیده شد با فیلم تبلیغاتی‌ای به دست آمد که درویش برای او ساخته بود. کارگردان کم‌کار آثار مشهوری چون کیمیا، متولد ماه مهر، دوئل و رستاخیز نه تنها بیرون از فیلم‌هایش، شخصیتی سیاسی و نسبتاً جنجالی در این حوزه‌هاست بلکه حتی در متن فیلم‌هایش هم زاویه دید سیاسی خود را به نمایش گذاشته است. به هر حال برای کسانی که متولد ماه مهر را سال ۷۸ دیده بودند، اصلاً سخت نبود حدس بزنند او می‌تواند کارگردان فیلم خاتمی باشد. درویش در این ویدئو با رویکردی عاطفی، به سوژه خود می‌نگریست و باز از همین شکل رابطه‌بود که می‌شد حدس زد او، خاتمی را در سال ۸۸ تکرار خواهد کرد و بالاخره فیلم تبلیغاتی میرحسین موسوی را همراه مجید مجیدی و مهدی کرم‌پور ساخت اما نهایتاً مردم به گزینه مقبول درویش رای ندادند.

کارگردان: ضیاءالدین دری

نامزد: احمد توکلی / علی فلاحیان
سال: ۱۳۸۰

سه سال پیش وقتی خبر درگذشت دری منتشر شد همه مطمئن بودند صنعت فیلمسازی ایران یک کارگردان کاربلد را از دست داده که کمتر کسی تبحر او را در ژانر تاریخی دارد. مردم درحالی او را با سریال‌های مهم و خاطره‌ساز «کیف انگلیسی» و «کلاه پهلوی» به یاد می‌آوردند که شاید انتخاب‌ها و منطق کنش سیاسی‌اش پوشیده مانده بود. دری در یکی از اندک مصاحبه‌هایش گفته بود: «من فردی هستم که به سیاست علاقه دارم اما سیاسی نیستم. معتقد بوده و هستم که باید رجال سیاسی دوران خود را بشناسم». و درباره انتخاب اولش گفته بود: «ماجرای این بود که آقای اکبر نبوی از من دعوت کرد برای آقای احمد توکلی فیلم بسازم. در آن دوره ارقام بالایی برای ساخت فیلم‌های تبلیغاتی پرداخت می‌شد. اما آقای نبوی به بنده گفتند آقای توکلی فردی بدون پول است و نمی‌تواند هزینه کند. با این حال قبول کردم وارد بازی شوم. چون می‌خواستم رجال سیاسی روزگار را بشناسم». با این حال فیلمی که او برای علی فلاحیان ساخت، به علت نارضایتی این نامزد هیچ‌وقت نمایش داده نشد.

کارگردان: رخشان بنی‌اعتماد

نامزد: مصطفی معین
سال: ۱۳۸۴

فیلم با تصویری از ورود امام خمینی (ره)، انقلاب، دفاع مقدس و قبور شهدا و سپس سوگواری مردم در رحلت امام زیر ضرب یک موسیقی عزادارانه و دلهره‌آور آغاز می‌شد تا این که به تصاویری از انتخاب خاتمی در سال ۱۳۷۶ می‌رسید و اوج می‌گرفت و اضافه شدن صدای تار، شوری می‌افکند. این رویکرد به وضوح نشان می‌داد چه رقابتی میان کارگردان‌های مستندهای تبلیغاتی دوره نهم برای منتسب کردن نامزدهایشان به نامزد ادوار قبلی وجود دارد. بنی‌اعتماد اگرچه یک چهره پرچاشیه سیاسی شناخته می‌شود اما حواشی او همواره غیرمستقیم به این حوزه مربوط می‌شوند و شاید به همین دلیل باشد که او درباره این انتخاب خود هیچ وقت حرفی نزده است. نامزد جبهه مشارکت و گزینه بنی‌اعتماد در دور نخست انتخابات ۸۴ توسط مردم کنار گذاشته شد و نتوانست به پاستور راه یابد.

کارگردان: کمال تبریزی

نامزد: اکبر هاشمی رفسنجانی
سال: ۱۳۸۴

تبریزی را به سختی می‌شود در دسته و گروه خاصی جای داد. او هم به دلیل مشارکتش در تهیه فیلم و عکس از اشغال سفارت آمریکا به عنوان یکی از دانشجویان پیرو خط امام چهره‌ای سیاسی است و هم به دلیل محتوای برخی فیلم‌ها یا حتی توقیف یکی دو فیلمش مانند «خیابان‌های آرام» شاید حتی دوست داشته باشد در میان چهره‌های جنجالی سینمای ایران دست‌کم با حواشی سیاسی باقی بماند. او سال ۸۴ به همراه منوچهر محمد در مقام تهیه‌کننده، فیلم مرحوم هاشمی رفسنجانی را کارگردانی کرد. او بعدها در سال ۸۸ درباره ایجاد رابطه حسی میان مخاطب با نامزد انتخاباتی گفت: «هنوز هم فکر می‌کنم اگر کسی بخواهد برای آقایان موسوی یا کروبی فیلم بسازد باید از این زاویه وارد شود. یعنی باید این آدم‌ها را هرچه بیشتر به تماشاگر نزدیک کند و حس عاطفی میان آنها به وجود بیاورد. به این دلیل که ما با قلب‌مان رای می‌دهیم نه با عقل‌مان. همیشه معتقدم ایرانی‌ها به جای این که با عقلشان رای بدهند با قلبشان این کار را می‌کنند». نامزد مدنظر تبریزی اما در تنها تجربه کارگردانی‌اش برای مستند تبلیغاتی موفق به جلب اعتماد مردم نشد.